

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 21CoE/103/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1218205920
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Noskovičová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1218205920.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Noskovičovej a členov senátu JUDr. Eugena Palášthyho a JUDr. Moniky Školníkovej, v právnej veci oprávneného otca: L.. P. N., D.. XX.XX.XXXX, N. N. XX, N., zastúpeného: Advokátska kancelária Tomáš Petko s.r.o., so sídlom Drotárska cesta 7, Bratislava, IČO: 50 218 107, proti povinnej matke: M. N., D.. XX.XX.XXXX, N. G. X, N., zastúpená: JUDr. Alojz Baránik, advokát s.r.o., Mateja Bela 8, 811 06 Bratislava, IČO: 46 940 561, o návrhu otca na nariadenie výkonu rozhodnutia o úprave styku s maloletým dieťaťom: W. N.Á., D.. XX.XX.XXXX, zastúpeným Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II pod č. k. 47Em/5/2018-69 zo dňa 25.09.2018, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave, uznesenie Okresného súdu Bratislava II pod č.k. 47Em/5/2018-69 zo dňa 25.09.2018, **p o t v r d z u j e** .

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.Okresný súd Bratislava II ako súd prvej inštancie, napadnutým uznesením konanie o výkon rozhodnutia zastavil vo výroku I a vo výroku II rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania a to s odkazom na ustanovenia § 370 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), § 376 ods. 1, § 390 CMP a článku 12 základných princípov CMP.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že oprávnený ako otec maloletej sa návrhom, doručeným Okresnému súdu Bratislava II domáhal nariadenia výkonu rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 28P/194/2013-1849 zo dňa 21.02.2018. Na základe tohto rozsudku súd upravil výkon rodičovských práv a povinností k maloletej W. na čas do rozvodu manželstva tak, že zveril maloletú W. do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať maloletú a spravovať jej majetok budú obaja rodičia. Otec bol zaviazaný povinnosťou platiť výživné na maloletú W. v sume 140,- eur mesačne od 31.10.2013 do 31.08.2016 a od 01.09.2016 v sume 200,- eur mesačne, splatné vždy do 15 dňa v mesiaci vopred, k rukám matky. Zročné výživné za obdobie od 31.10.2013 do 28.02.2018 v sume 3.630,- eur bol otec povinný zaplatiť do 31.08.2018 k rukám matky. Styk otca s dcérou bol upravený nasledovne: po dobu prvých piatich mesiacoch formou asistovaných stretnutí za prítomnosti odborného pracovníka príslušného zariadenia v Krízovom stredisku Dúha, so sídlom Stavbárska 6, Bratislava, v rozsahu jedenkrát do týždňa v trvaní 90 minút, pričom presný čas a miesto si určí príslušné stredisko. Matka bola zaviazaná povinnosťou zabezpečiť účasť maloletého dieťaťa na stretnutiach v čase a mieste, ktoré určí Krízové stredisko Dúha. Následne po uplynutí piatich mesiacov bol otec oprávnený stretávať sa s maloletou každý týždeň v utorok od 15.00 hod. do 19.00 hod. a každý nepárny víkend od piatka od 15.00 hod. do nedele do 19.00 hod. Vo zvyšnej časti súd návrh matky aj otca zamietol. Zároveň súd týmto rozsudkom zrušil uznesenie Okresného súdu Bratislava II č.k. 28P/194/2013-20 zo dňa 07.11.2013, aj uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/593/2013-115 zo dňa 17.12.2013. Rozsudok

doposiaľ nenadobudol právoplatnosť, odvolali sa voči nemu obaja rodičia, vykonateľnosť nadobudol doručením dňa 24.05.2018. Otec ako dôvod svojho návrhu na výkon rozhodnutia uviedol, že rozsudok Okresného súdu Bratislava II č.k. 28P/194/2013-1849 zo dňa 21.02.2018 nadobudol vykonateľnosť doručením, t. j. dňom 24.05.2018, napriek tomu mu nebolo umožnené stretávať sa s maloletou W.. Poukázal na e-mailovú komunikáciu medzi Krízovým strediskom Dúha a ním ako oprávnenou osobou, z ktorej vyplýva, že krízové stredisko nemá akreditáciu, priestor, ani finančné prostriedky na poskytovanie služieb v zmysle vykonateľného rozhodnutia č. k. 28P/194/2013-1849 zo dňa 21.02.2018. Z uvedených dôvodov oprávnený otec žiadal, aby súd vydal uznesenie, ktorým nariadi odňatie maloletej W. N., D.. XX.XX.XXXX, O. M. N., D.. XX.XX.XXXX a odovzdá maloletú oprávnenému otcovi za prítomnosti odborného pracovníka príslušného zariadenia v Krízovom stredisku Dúha, v rozsahu jedenkrát do týždňa v trvaní 90 minút. Súd zároveň prikáže Krízovému stredisku Dúha, aby v zmysle vykonateľného rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 21.02.2018, č. k. 28P/194/2013-1849, určilo čas a miesto asistovaného stretnutia oprávneného otca s maloletou.

Súd prvej inštancie z obsahu spisu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 61P/71/2013 zistil, že rozsudkom č. k. 61P/71/2013-1277 zo dňa 21.03.2018, bolo manželstvo rodičov maloletej W. N., D.. XX.XX.XXXX rozvedené a boli upravené práva a povinnosti rodičov k maloletemu dieťaťu na čas po rozvode. Rozsudok v časti rozvodu manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 03.07.2018. Voči výroku o úprave rodičovských práv a povinností k dieťaťu sa rodičia odvolali. Rozsudok v tejto časti ešte nenadobudol právoplatnosť. Súd prvej inštancie na záver konštatoval, že po podaní návrhu na výkon rozhodnutia, avšak ešte pred nariadením výkonu rozhodnutia nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik povinnosti uloženej rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, č. k. 28P/194/2013-1849 zo dňa 21.02.2018, v časti o úprave styku otca s dieťaťom napriek tomu, že rozsudok je v tejto časti vykonateľný z dôvodu, že Okresný súd Bratislava II rozsudkom č. k. 61P/71/2013-1277 zo dňa 21.03.2018, v spojení s opravným uznesením č. k. 61P/71/2013-1317 zo dňa 07.08.2018, rozviedol manželstvo rodičov maloletej W., v ktorej časti nadobudol rozsudok právoplatnosť dňom 03.07.2018. V časti o úprave rodičovských práv a povinností bolo podané odvolanie a v tejto časti rozsudok nie je právoplatný. Výkon rozhodnutia na základe rozsudku zo dňa 21.02.2018, ktorým boli upravené rodičovské práva a povinnosti k maloletemu dieťaťu na čas do rozvodu manželstva už nie je možný, pretože tento zo zákona zanikol nadobudnutím právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva. V tomto smere vzniklo ohľadom úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej W. právne vákuum, ktoré môžu rodičia vyriešiť inými právnymi prostriedkami. Uznesenie súd odôvodnil tým, že po podaní návrhu na výkon rozhodnutia nastala okolnosť, ktorá spôsobila zánik povinnosti uloženej rozsudkom, a preto v zmysle § 390 písm. d) CMP konanie zastavil.

3. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu, v celom rozsahu odvolanie v zákonnej lehote, ktoré odôvodnil podľa § 365 písm. h) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) tým, že napadnuté uznesenie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a spočíva v tom, že súd pri rozhodovaní vychádzal z úvahy, že skutková podstata ustanovenia § 390 písm. d) CMP (nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik povinnosti uloženej rozsudkom) je naplnená tým, že rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. k. 61P/71/2013-1277 zo dňa 21.03.2018 nadobudol právoplatnosť vo výroku o rozvode manželstva, a teda rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. k. 28P/194/2013-1849 zo dňa 21.02.2018 vo výroku o styku oprávneného s maloletou, „nie je možný, pretože zo zákona zanikol nadobudnutím právoplatnosti rozsudku o rozvode“. Súd ďalej uviedol, že „v tomto smere vzniklo ohľadom úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej W. právne vákuum, ktoré môžu rodičia vyriešiť inými právnymi prostriedkami“. S uvedeným právnym posúdením sa oprávnený nestotožňuje a považuje ho za absolútne nesprávne. Súd v napádanom uznesení vychádza z mylnej úvahy, že konanie o úprave práv a povinností rodičov k maloletemu dieťaťu je vo všeobecnosti považované za úpravu „na čas do rozvodu“. Takáto úprava je však zjavne nesprávna, žiaden právny predpis v právnom systéme Slovenskej republiky neustanovuje, že by súd mal rozhodovať vo veciach starostlivosti o maloleťoch „na čas do rozvodu“ a „na čas po rozvode“, aj keď je táto terminológia často v právnej obci využívaná. Okrem toho, žiaden výrok rozsudku (ktorého výkon oprávnený navrhol) neustanovuje časové obmedzenie výroku o zverení do osobnej starostlivosti, alebo výroku o styku oprávneného s maloletou. Jediným obmedzením môže byť len neskôr vydaný rozsudok, ktorým budú práva a povinnosti (a styk) rodičov k maloletej W. upravené rozdielne. Takýmto rozhodnutím bude rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 61P/71/2013 po tom, ako bude vykonateľný výrok o zverení maloletej do starostlivosti a styku rodičov s maloletou. Taktiež oprávnenému nie je zrejmé, aké „iné právne prostriedky“ môžu rodičia využiť, aby vyriešili toto „právne vákuum“. Vzhľadom k vyššie

uvedenému a vzhľadom k tomu, že do dnešného dňa nebol styk otca s maloletou v zmysle rozsudku realizovaný žiada, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil Okresnému súdu Bratislava II na ďalšie konanie a rozhodnutie.

4. K odvolaniu oprávneného otca voči uzneseniu Okresného súdu Bratislava II č. k. 47Em/5/2018-69 zo dňa 25.09.2018, sa povinná matka vyjadrila dňa 17.01.2019, prostredníctvom právneho zástupcu. Vyjadrenie bolo doručené súdu prvej inštancie dňa 21.01.2019 elektronickými prostriedkami. Povinná uviedla, že sa so závermi okresného súdu v uznesení o zastavení konania o výkon rozhodnutia ako matka v celom rozsahu stotožňuje a považuje ich za správne. V právnom systéme Slovenskej republiky existujú právne predpisy, ktoré konania vo veciach starostlivosti o maloleté deti rozdeľujú „na čas do rozvodu“ a „na čas po rozvode“. Takýmto právnym predpisom v rámci hmotnoprávnej úpravy je zákon č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“), a to konkrétne jeho ustanovenia § 24 ods. 1, § 25 ods. 2 a § 36 ods. 1. Ďalším takýmto právnym predpisom v rámci procesnoprávnej úpravy je zákon č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok a to konkrétne jeho ustanovenia § 100, § 111 a nasledujúce ustanovenia. Matka má za to, že okresný súd ako súd prvej inštancie v uznesení o zastavení konania o výkon rozhodnutia správne aplikoval a interpretoval ustanovenia § 370 ods. 1, § 376 ods. 1 a § 390 písm. d) CMP a tiež, že toto uznesenie je v súlade s rozhodovacou praxou súdov. Okresný súd správne posúdil vzájomnú väzbu výroku o rozvode manželstva, výrokov o úprave pomerov maloletých detí na čas po rozvode a výrokov predchádzajúceho rozhodnutia o úprave výkonu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu (vrátane styku) na čas do rozvodu. Rozhodovacia prax súdov pripúšťa, že vydané rozhodnutie súdu o úprave výkonu práv a povinností (vrátane styku) rodičov k maloletému dieťaťu (§ 36 zákona o rodine), sa za istých okolností stane neúčinným. K neúčinnosti tohto rozhodnutia dochádza na základe právne významných skutočností, ako sú napríklad rozvod manželstva alebo obnovenie spolužitia rodičmi maloletého. Poukázali na rozhodnutie uverejnené pod č. R 31/1968 Zbierky rozhodnutí a oznámení súdov ČSSR a č. R 21/1981 Zbierky rozhodnutí a oznámení súdov ČSSR a tiež rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 306/2009. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti je zrejmé, že právoplatnosť rozvodu manželstva je právne významnou skutočnosťou ovplyvňujúcou účinnosť rozhodnutia o úprave výkonu práv a povinností (vrátane styku) rodičov k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu, a preto okamihom nadobudnutia právoplatnosti výroku rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 61P/71/2013-1277 zo dňa 21.03.2018 o rozvode oprávneného otca a povinnej matky, t.j. dňom 03.07.2018, zanikli účinky rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 28P/194/2013-1849 zo dňa 21.02.2018, ktorého výkon sa oprávnený otec domáha v tomto konaní, pretože ide o rozhodnutie vydané v konaní podľa § 36 ods. 1 zákona o rodine. Povinná matka uviedla, že okrem dôvodu zastavenia konania o výkon rozhodnutia, deklarovaného v napadnutom uznesení bráni aj tá skutočnosť, že neboli splnené podmienky pre nútený výkon rozhodnutia v zmysle § 370 a nasl. CMP a to podmienky uvedené v ust. § 376 ods. 1 CMP. Pri výkone rozhodnutia platí, že k nútenému výkonu môže dôjsť len za predpokladu, že si povinná osoba dobrovoľne nesplní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie súdu. Táto podmienka doposiaľ nebola splnená, pretože sa asistovaný styk maloletej s oprávneným otcom v súčasnej dobe nevykonáva z objektívneho dôvodu, t.j. z dôvodu na strane Krízového strediska Dúha, ktoré nemá akreditáciu, aby vedelo a mohlo zabezpečiť realizáciu takéhoto styku. Je preto naplnený aj ďalší dôvod na zastavenie predmetného konania o výkon rozhodnutia a to dôvod uvedený v ustanovení § 390 písm. c) CMP. Povinná matka na záver vyjadrenia navrhla, aby odvolací súd podľa § 387 CSP uznesenie Okresného súdu Bratislava II pod č. k. 47Em/5/2018-69 zo dňa 25.09.2018 ako vecne správne potvrdil.

5. Kolízny opatrovník Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, odd. sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, sa k odvolaniu oprávneného vyjadril podaním na súd prvej inštancie dňa 18.03.2019 s tým, že vzhľadom na doterajší priebeh a aktuálnu situáciu maloletej majú za to, že nadviazanie kontaktu s otcom je v najlepšom záujme maloletej. Pridržiavajú sa ich doterajších vyjadrení v predmetnom konaní, ktoré sú uvedené v odôvodnení rozsudku o rozvode manželstva a úprave práv a povinností k maloletej, č. k. 61P/71/2013-1277 zo dňa 21.03.2018.

6. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP, po oboznámení sa s obsahom spisu a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi v zmysle § 65 a § 66 CMP, dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne.

7. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 370 ods. 1 CMP, podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

9. Podľa § 371 ods. 1 CMP, na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých je miestne príslušný súd, v ktorého obvode má maloletý bydlisko určené dohodou rodičov alebo iným zákonným spôsobom.

10. Podľa § 376 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

11. Podľa § 377 ods. 2 CMP, odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia možno odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo, že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti.

12. Podľa § 390 CMP súd aj bez návrhu, uznesením konanie o výkon rozhodnutia zastaví, ak podľa písm. d) okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti.

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Zo spisu súdu prvej inštancie odvolací súd zistil, že dňa 06.07.2018 podal otec, ako oprávnený, návrh na výkon rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 28P/194/2013-1849 zo dňa 21.02.2018. Na základe tohto rozsudku súd upravil výkon rodičovských práv a povinností k maloletej W. na čas do rozvodu manželstva tak, ako je vyššie uvedené. Otec ako dôvod svojho návrhu na výkon rozhodnutia uviedol, že rozsudok Okresného súdu Bratislava II č.k. 28P/194/2013-1849 zo dňa 21.02.2018 nadobudol vykonateľnosť doručením dňom 24.05.2018, napriek tomu mu nebolo umožnené stretávať sa s maloletou W.. Poukázal na e-mailovú komunikáciu medzi Krízovým strediskom Dúha a ním ako oprávnenou osobou, z ktorej vyplýva, že krízové stredisko nemá akreditáciu, priestor, ani finančné prostriedky na poskytovanie služieb v zmysle vykonateľného rozhodnutia č.k. 28P/194/2013-1849 zo dňa 21.02.2018. Z uvedených dôvodov oprávnený otec žiadal, aby súd vydal uznesenie, ktorým nariadi odňatie maloletej W. N., D.. XX.XX.XXXX, O. M. N., D.. XX.XX.XXXX a odovzdá maloletú oprávnenému otcovi za prítomnosti odborného pracovníka príslušného zariadenia v Krízovom stredisku Dúha, v rozsahu jedenkrát do týždňa v trvaní 90 minút. Súd zároveň prikáže Krízovému stredisku Dúha, aby v zmysle vykonateľného rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 21.02.2018, č. k. 28P/194/2013-1849, určilo čas a miesto asistovaného stretnutia oprávneného otca s maloletou.

15. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava II pod č. k. 61P/71/2013-1277 zo dňa 21.03.2018, v spojení s opravným uznesením pod č.k. 61P/71/2013-1317 zo dňa 07.08.2018, bolo manželstvo rodičov maloletej W. N., D.. XX.XX.XXXX rozvedené a boli upravené práva a povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode. Rozsudok v časti rozvodu manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 03.07.2018. Voči výroku o úprave rodičovských práv a povinností k dieťaťu, sa rodičia odvolali. Rozsudok v tejto časti ešte nenadobudol právoplatnosť.

16. Odvolací súd z predložených dokladov zistil, že Okresný súd Bratislava II v uznesení o zastavení konania o výkon rozhodnutia poukázal na ustanovenia § 370 ods. 1, § 376 ods. 1 a § 390 písm. d) CMP, pričom konštatoval, že po podaní návrhu na výkon rozhodnutia, avšak ešte pred nariadením výkonu rozhodnutia nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik povinnosti uloženej rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č. k. 28P/194/2013-1849 zo dňa 21.02.2018, v časti o úprave styku oprávneného - otca s dieťaťom a to napriek tomu, že uvedený rozsudok je v tejto časti vykonateľný. Záver súd prvej inštancie odôvodnil tým, že dňa 03.07.2018 nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. k. 61P/71/2013-1277 zo dňa 21.03.2018 v časti, v ktorej rozvedol manželstvo rodičov maloletého dieťaťa. Podľa súdu prvej inštancie tak už výkon rozsudku zo dňa 21.02.2018, ktorým boli upravené rodičovské práva a povinnosti k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu, nie je možný, pretože tento zo zákona zanikol nadobudnutím právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva.

17. Podľa oprávneného - otca, je mylnou úvahou súdu prvej inštancie v napadnutom uznesení to, že konanie o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu považuje za úpravu „na čas do rozvodu“, hoci podľa oprávneného žiadny právny predpis v právnom systéme Slovenskej republiky

neustanovuje, že by súd mal rozhodovať vo veciach starostlivosti o maloletých „na čas do rozvodu“ a „na čas po rozvode“, aj keď je táto terminológia často v právnej obci využívaná. Oprávnený v odvolaní ďalej uviedol, že žiaden výrok rozsudku, ktorého výkon navrhol, neustanovuje časové obmedzenie výroku o zverení do osobnej starostlivosti, alebo výroku o úprave styku oprávneného otca s maloletou.

18. Odvolací súd poukazuje na to, že v právnom systéme Slovenskej republiky existujú právne predpisy, ktoré konania vo veciach starostlivosti o maloleté deti rozdeľujú „na čas do rozvodu“ a „na čas po rozvode“. Takýmto predpisom v rámci hmotného práva je zákon č. 36/2005 Z.z. o rodine a to ustanovenia § 24 ods. 1, § 25 ods. 2 a § 36 ods. 1.

19. Podľa § 24 ods. 1 v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa § 36 ods. 1 zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/36/20170701>>, § 25 a § 26 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/36/20170701>> sa použijú primerane.

20. V zmysle § 24 ods. 1, v spojení s § 25 ods. 2 zákona o rodine platí, že rozvod manželstva rodičov maloletého dieťaťa je skutočnosťou, s ktorou zákon spája obligatórnu úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu „na čas po rozvode“, a to bez ohľadu na to, či prípadne práva a povinnosti rodičov k maloletému boli upravené skorším rozhodnutím súdu alebo dohodou. Takouto skoršou úpravou, tzn. „na čas do rozvodu“ je úprava upravená v ust. § 36 ods. 1 zákona o rodine.

21. Ďalším takýmto právnym predpisom v rámci procesnoprávnej úpravy je zákon č. 161/2015 Z.z. CMP, a to ustanovenia § 100, § 111 a nasledujúce

Podľa § 100 CMP, s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode.

Aplikačný rozsah tohto ustanovenia vymedzuje, že úprava pomerov rozvádzajúcich sa rodičov k maloletým deťom, ktorá je predmetom konania o rozvode, sa vždy týka len obdobia „po rozvode manželstva rodičov“. Rozvodový súd preto nemá právomoc v akomkoľvek rozhodnutí o úprave pomerov rodičov k maloletým deťom na dobu pred rozvodom, resp. do rozvodu. Preto, ak treba upraviť pomery maloletých detí pre dobu pred rozvodom manželstva rodičov, musí sa tak stať v konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti (viď § 111 a nasl. ust. CMP).

22. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie v uznesení o zastavení konania o výkon rozhodnutia správne aplikoval ust. § 370 ods. 1, § 376 ods. 1 a § 390 písm. d) CMP. Súd správne posúdil vzájomnú väzbu výroku o rozvode manželstva, výrokov o úprave pomerov maloletých detí na čas po rozvode a výrokov predchádzajúceho rozhodnutia o úprave výkonu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, vrátane styku „na čas do rozvodu“. Rozhodovacia prax súdov pripúšťa, že vydané rozhodnutie súdu o úprave výkonu práv a povinností (vrátane styku) rodičov k maloletému dieťaťu podľa § 36 zákona o rodine, sa za istých okolností stane neúčinným. K neúčinnosti tohto rozhodnutia dochádza na základe právne významných skutočností, ako sú napríklad rozvod manželstva alebo obnovenie spoluzitia rodičmi maloletého, keďže rozvod manželstva rodičov maloletého dieťaťa je takou skutočnosťou, s ktorou zákon spája obligatórnu úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode (§ 24 ods. 1 zákona o rodine) a to bez ohľadu na to, či prípadne už práva a povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu boli, alebo neboli upravené skorším rozhodnutím súdu alebo dohodou. Skoršia úprava práv a povinností

rodičov k maloletému dieťaťu podľa § 36 ods. 1 zákona o rodine tak stráca účinnosť právoplatnosťou rozhodnutia o rozvode manželstva rodičov. Účinnosť rozhodnutí vydaných v konaní podľa us. t § 36 ods. 1 zákona o rodine, môže zaniknúť nielen okamihom právoplatnosti výroku rozsudku o rozvode manželstva rodičov maloletého dieťaťa, ale aj v dôsledku obnovenia spolužitia rodičov.

23. Odvolací súd má za to, že okamihom nadobudnutia právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 61P/71/2013-1277 zo dňa 21.03.2018 o rozvode oprávneného otca a povinnej matky, t.j. právoplatnosťou výroku o rozvode dňom 03.07.2018, zanikli účinky rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 28P/194/2013-1849 zo dňa 21.02.2018, ktorého výkon sa oprávnený domáha v tomto konaní, pretože ide o rozhodnutie vydané v konaní podľa § 36 ods. 1 zákona o rodine. Výkonu rozhodnutia bráni aj tá skutočnosť, že neboli splnené podmienky pre nútený výkon rozhodnutia v zmysle ust. § 370 a nasl. ust. CMP a to podmienky uvedené v ust. § 376 ods. 1 CMP.

24. Pri výkone rozhodnutia platí, že k nútenému výkonu môže dôjsť len za predpokladu, že si povinná osoba dobrovoľne nesplní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie súdu. Táto podmienka doposiaľ nebola splnená, pretože sa asistovaný styk maloletej s oprávneným otcom v súčasnej dobe nevykonáva z objektívneho dôvodu, t.j. z dôvodu na strane Krízového strediska Dúha, ktoré nemá akreditáciu, aby vedelo a mohlo zabezpečiť realizáciu takéhoto styku.

25. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, uvedenými v uznesení o zastavení konania o výkon rozhodnutia, výkon rozhodnutia ktorého sa oprávnený otec domáha je neprípustný, pretože tu je iný dôvod, pre ktorý rozhodnutie nemožno vykonať, pričom takýmto iným dôvodom je práve to, že Krízové stredisko Dúha nemá akreditáciu na realizáciu asistovaného styku maloletej a oprávneného otca. Je preto naplnený aj ďalší dôvod na zastavenie predmetného konania o výkon rozhodnutia a to dôvod uvedený v ust. § 390 písm. c) CMP.

26. Odvolací súd však apeluje na oprávneného a povinnú ako rodičov maloletej W., aby skutočne povýšili záujem maloletého dieťaťa na jeho zdravý psychický a fyzický vývoj nad svoje subjektívne záujmy a za tým účelom spravili maximum pre prekonanie vzájomných antipatií, nakoľko právom maloletého dieťaťa nesporne je jeho právo na budovanie zdravého vzťahu k obojom rodičom, čo však vzhľadom na vek a možnosti maloletého dieťaťa je možné len za súčinnosti oboch rodičov a ich zrelého adekvátneho prístupu ku vzniknutej situácii. Je totiž potrebné si uvedomiť, že každé maloleté dieťa raz dospeje a bude hodnotiť konanie a správanie svojich rodičov v čase jeho detstva už dospelými očami a bude si uvedomovať dosah konania rodičov na jeho ďalší život.

27. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a s poukazom na znenie citovaných zákonných ustanovení dospel odvolací súd k jednoznačnému záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne, v dôsledku čoho odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým tento konanie o výkon rozhodnutia zastavil, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 1 CSP vo výroku ako vecne správne potvrdil.

28. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

29. Odvolací súd medzičasom zistil, že Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 11CoP/542/2018-1388 zo dňa 16.04.2019, rozsudok súdu prvej inštancie - Okresného súdu Bratislava II č. k. 61P/71/2013-1277 zo dňa 21.03.2018, v spojení s opravným uznesením č. k. 61P/71/2013-1317 zo dňa 07.08.2018, v napadnutej časti vo výroku o úprave styku a trovách konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Vo zvyšku rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil.

30. Toto uznesenie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2, veta druhá, CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).